

نقش فضای سبز شهری در افزایش کیفیت زندگی شهروندان

(مطالعه موردی: منطقه ۱ شهر زنجان)

محسن احدنژاد^۱، اکرم قاسمی^{۲*}

^۱استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان

^۲کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

رشد صنعت و افزایش جمعیت در شهرها به ساخت و ساز سوداگرانه‌ای منجر شده که در شهرها به موضوعات بهداشتی، تأمین نور کافی و هوای سالم و فضاهای گذران اوقات فراغت توجه کافی نمی‌شود و از سویی ایجاد کاربریهای شهری برای پاسخ‌گویی به نیازهای روزافزون شهرنشینان به تدریج باعث کاهش فضای سبز و پارک‌های شهری شده است که پیامد آن محدود شدن دسترسی انسان شهرنشین به طبیعت است. فضاهای سبز از یک سو موجب بهبود وضعیت زیست محیطی شهرها می‌شود و از سوی دیگر شرایط مناسبی را برای گذران اوقات فراغت شهروندان تعبیه می‌کند. به این منظور، در مقاله حاضر با استفاده از تکنیک SWOT، کاربری فضای سبز منطقه ۱ شهر زنجان که از جهت مساحت و سرانه در وضعیت مناسبی قرار ندارد و کمبودی نسبت به این کاربری در این منطقه احساس می‌شود، مورد بررسی قرار گرفته است، تا با تلفیق نقاط قوت و ضعف، تهدیدها و فرصت‌ها، راهبردهایی را که از تقابل و تعامل عوامل درونی و بیرونی شکل می‌یابد، ارائه نماید. نتایج نشان داد که راهبردهای توسعه فضای سبز منطقه ۱ شهر زنجان، به راهبردهای تهاجمی نزدیک می‌باشد و مسئولین باید سعی کنند از نقاط قوت و فرصت نهایت استفاده را برده و به سمت این راهبردها گام بردارند.

واژگان کلیدی: فضای سبز، کیفیت زندگی، تکنیک SWOT، منطقه ۱ شهر زنجان